

יודישע

ארבייטער-צייטונג

ארגאן פֿון דער סאציאל-דעמאקראטישער פארטיי.

ערשיינט יעדען פרייטאג.

די אדרעסע פֿון דער רעדאקציע
און אדמיניסטראציע:
Jüdische Arbeiter Zeitung
Kraków,
Ślawkowska 29.
פעלעאָן נומער 624
איינצעלנע נומער 8 העל.

אבאָנאמענטס-פרייז:
יעהרליך: 4 קראָנען.
האַלביעהרליך: 2 קראָנען.
פיערטעליעהרליך: 1 קראָנע.
פרייז פֿון אבאָנסען:
פיר יעדער שורה פעמיט אָדער
איהר פלאַטץ 10 העללער.

Kraków, piątek 28 lipca 1905. נומר 17. קראקוי, 28 יולי, 1905.

גענאסען, פערשפרייט די "יודישע ארבייטער צייטונג".

מיט א נייעם פלאן — מיט דיפלאמאטיע. א יוד קען זיך אויף דיסלאַמאָ-
טיע און גלויבט אין איהר.

א נוט געשעסן קען מען מאַכען אָהן א האָר ריווקאָ — האָט זיך
פֿערשפרייט א שמועה צווישען די יודישע בעלי-בתיים: „מיר וועלען בעקומען
ארץ ישראל אָהן די צרות וואָס די חובבי ציון זיינען אויסגעשלאָסען; מיר
וועלען פֿאַהרען קיין ארץ ישראל נים בנביה, נים איינציגווייז, נור מחנות-
ווייז בפני כל אין „אונזער“ לאַגראַ. דאָס האָט געמאַכט א רושם. און ווירקליך,
א נאולה פֿאַר א פֿאַר שקלים מיט אַניאַקציע פֿאַר עטליכע גולדען — צו
קען זיין א ביליגער אינבערעס? דער עולם האָט געגלויבט אין הערצליס
טאלענט און אין זיין דיפלאמאטיע. אזוי זיינען אַריבער פֿינף קאַנגרעסען —
פֿינף זיסע יאָהרען פֿון גלויבען, פֿון האַרמאניע — פֿון חלוּסען. אלע בע-
וויעזן פֿון די אַנטיציוניסטישען האָבען געווירקט אויף די ציוניסטען ווי א אַר-
בעס אויפֿין וואַנד.

פֿון דעם חלוּס וויערן האָבען זיי אונזערע רעד נים געקענט אַברייסען.
דאס האָט געטהון א פֿאַקט, וואָס האָט אויסגעטרייסעלט אלע יודען, וואָס
איז געווען פֿאַר די אלע סאַנאַסטישע געביידען ווי ערדציטערניש — דער
קישעניעווער פֿאַנגאַס, פֿאַנגאַסען זיינען שוין געווען — דאָס דאָרף מען
קיין יודען נים דערצעהלען — אָבער דאָן האָבען מיר נים געהאַט קיין
דיפלאמאטיען, דאָן האָבען מיר נים געהאַט קיין „געניאַלען“ פֿיהרער. דער
קישעניעווער פֿאַנגאַס נאָך די פֿינף קאַנגרעסען מיט די בענק, נאָך די אַי-
דיענצען ביי דעם סולמאַן — דאָס איז געווען דער באַנקראַט פֿון דעם נייעם
געשעסן, דער ערשטער גרויסער פֿערלוסט, וואָס איז געווען אימשטאַנד צו מאַכען
אבהענדיג די וואָס האָבען אין איהם בלינד געגלויבט. דער אַיִציעלער באַנק-
ראַט אָבער איז ערשט ערקלעהרט געוואָרען אויף דעם זעקסטען קאַנגרעס.
הערצל האָט דעם ערשטען מאָל גערעדט ווי אַניאַקציע פֿאַר אַקאַמישער מענטש
און נים ווי ביהער פֿאַרשטעלט ווי א דיפלאמאט. די ציוניסטען זענען מיט
איינמאַל געוואָהר געוואָרען, אז די דיפלאמאטיע האָט באַנקרוטירט, אז פֿאַר-
לעסטיגט וועלען מיר אין דער גאַהנטער צוקונפֿט נים בעקומען. דערמיט איז
דער באַזעלער פֿאַנגאַס צוריסען געוואָרען אויף שטיקער. קיין זאך האָט שוין
די ציוניסטען נים געאייניגט, טר אין זאך: דער חשק צו קריענען זיך. אזוי
טרעפֿט זיך אַלס, אז נאָך א גרויסן אומגליק געהען זיך מענטשען קריענען. די
ציוניסטישע פֿאַרטיי האָט פֿאַקטיש אויסגעהערט צו עקוויסירען, זי האָט
אָבער נים געקענט שטאַרבען, ווייל עס איז לייכטער א געשעסן אָהן געלד
צו פֿערלענען איידער איהם שפעטער צו ליקווירירען.

אין אזא עלענדע עקוויסטענין שלעפֿט זייט דאָן אָן די ציוניסטישע
פֿאַרטיי: עלענד זעהען אויס איהרע ארויסטערונגען, עלענד זעהט אויס
איהר פֿרעסע אונד נאָך עלענדער זעהט אויס איהר איצטיגער קאַנגרעס.
דער לעזער וועט אונז נים פֿערשטיין ווען מיר וועלען איהם דער-
מאַהנען אין וואָס פֿאַר א מאַמענט די ציוניסטישע פֿרעסע האָט דיס-
קוירט ווענען ציוניזמוס, מעריטאָריאַליזמוס, אונאַנדאָ און ז. וו. און
וואָס פֿאַר א מאַמענט די דעלעגאַטען פֿאַהרען זיך איצט צונויף קיין באַזעל
צו ראַטען אדער בעסער אַרומרייסען זיך אויס די זעלבע פֿאַרנעט, עס איז
א מאַמענט, ווען אין רוסלאַנד ברענט א פֿייער פֿון בונט און רעוואָלוציע,
ווען אויף דער הייַטאַרישער וואַג ווענט זיך דער גורל פֿון דעם יודישען
פֿאַלק, פֿון דער נאַצער יודישער צוקונפֿט.

דער 7-טער ציוניסטישער קאנגרעס.

אין באַזעל ראטה איצט דער 7-ער ציוניסטישער קאנגרעס, הייסען
הייסט ער דער זעבענטער; אין דער אמת אָבער האָט ער מיט די פֿאַריגע
קאַנגרעסען נאָר ווייניג עהנליכעס. אויף די פֿאַריגע זעקס קאַנגרעסען זענען
די דעלעגאַטען געפֿאַהרען רוהיג, געלאַסען; יעדער איינציגער האָט געוואוסט
וואָס איהם ערוואַרטט דאָרט: א סראַכטפֿאַלע רעדע פֿון דר. הערצל, פֿון
וועלכער מען איז אמת נים קליגער געוואָרען, אָבער א פֿערנניגען האָט זי
פֿערשאַפֿט; נאָכהער ווידער א שעהנע רעדע פֿון דר. גורדי און נאָכהער
ווידער א רעדע פֿון הערצל. דאָס פֿערנניגען האָט זיי געקאָסט נאָנט מייער-
די דעלעגאַטען האָבען מוזט פֿאַהרען אויף אייגענע הוצאות, אָבער וואָס
טהוט מען נים פֿאַר ב טאַמיזמוס, בפרט, אז מען האָט עס נאָך געקענט
מאַכען אַהין אָדער צו פֿאַהרענדיג פֿון באַד, אויף די פֿאַריגע קאַנגרעסען
— אויסער דעם לעצטען — האָט געהערשט א האַרמאָניע, א שטילקייט
ווי אויף אַניאַלען יודישען בית הקברות, אויף די שמערענס פֿון די פֿיהרער
איז געווען אויסגעשריעבען: מה יאמרו הבריות — וואָס וועלען לייט זאָגען
און די דעלעגאַטען האָבען עס געלייענט און — געשוויגען. און אויב עס
זענען געווען קריטיגער זיינען זיי געווען נים קיין שעדליכע, ריכטיג ווי די
אַקטאַרען וואָס קריגען זיך אויף דער ביהנע אין דער צייט פֿון פֿאַרשטעלונג;
דער צושויער איז רוהיג, ווייל ער ווייס, אז זיי וועלען איינער דעם אַנדערן
נאָר נים מהן; אז זיי שפיעלען נור צוויי פֿערשידענע ראַליעס און שפעטער-
נאָך דער פֿאַרשטעלונג — וועלען זיי ווייטער זיין ווי געווען נומע פֿריינד.
איצט איז אלעס אַנדערש, אויף דעלעגאַטען האָט מען נים פֿאַרבעטן,
מען האָט געמוזט אום מאַנדאַטען קעמפֿסען. אַנמקענען זיך שטעהען איצט
עטליכע גרופען, וועלכע בעקעמפֿסען איינע די אַנדערע מיט די שאַרפֿסטע
מיטלען. קיין שעהנע רעדען פֿון דר. הערצל, ווען ער וואַלט אפילו לעבען,
וועלען אויף דעם קאַנגרעס נאָר נים העלפֿען, די אַמאָליגע האַרמאָניע, דער
שלוּם, די אַחדות זיינען פֿערשוואַונדען ווי דער געכטיגער מאַן. זייער אַרמ
האַבען פֿערנומען: קנאה, שנאה און נקמה. און מיר וועלען נים מנוס זיין
ווען מיר וועלען זאָגען, אז די ציוניסטישע גרופען בעקעמפֿסען איינע די
אַנדערע א סך שאַרפֿער, אונגעדינגטער, ווי די אַנטיציוניסטישע פֿאַרטייען
טהוען עס.

וואָס איז די אורזאַכע פֿון דעם שניי אין דער ציוניסטישער פֿאַרטיי?
מיר וועלען עס אין קורצען ערקלעהרען.

דער פֿאַליטישער ציוניזמוס איז געווען פֿון אָנהויב אָן א ריינער שווינד-
דעל. עס האָט געזאָלט זיין א געשעסן, וואָס בריינגט איין פֿיעל רוּח: א
יודענשטאַט, דאָס געשעסן איז אָבער פֿערלענט געוואָרען אָהן א קאַפיטאַל:
אָהן א מאַראַלען און סאַטעריעלען קאַפיטאַל. פֿאַרקעהרט נאָך, ער האָט
געהאַט גרויסע חובות, די נאַנצע פֿערנאַננעהייט פֿון די חובבי ציון, די צעהנד-
דליג יעהריגע פֿרובען צו קאַלאָניזירען פֿאַלעסטינאַ; דער אונאַרדנונג און
אַנאַרכיע, וואָס הערשט אין טערקיי און אַם ענדע דאס פֿערנאַסענע אַרמע-
נישע בלוט—דאָס אלעס איז געווען געגען וואָסערע עס איז פֿאַליטישען גע-
שעסן מיט דער פֿירמע ציון, איין זאך אָבער האָט הערצל געהאַט און דאָס
האַט פֿערמאַכט די אויגען פֿון זיינע אַנהענגער אויף די פֿעהלערן פֿון דעם
פֿאַליטישען ציוניזמוס: ער האָט געהאַט א טאַלאַנט און ער איז געקומען

הערען זיי? די בעזונדערהייטען אין זייער געבוי זענען אזעלכע, וועלכע מען קען טרעסען אויך ביי א סך אנדערע קאוואקער פֿעלקער. ביי די ארמעניער, לעזגינער, אויך ביי אטהייל פֿון די נרווינען און די דארטיגע גריעכען.

דער רוסישער פֿארשער פֿאנטארטאוו רעכענט דערפֿאר די אלע פֿעלקער פֿאר „סעמיטען“. און געפֿינט אז אויסער יענע „סעמיטען“ זענען דא אין קאוואקא נאך פֿעלקער וואָס האבען דויעלכע אייגענשאפטען נור מיט קליינע ענדערונגען. פֿאנטארטאוו רופֿט זיי די „כשדים“, די ריכטיגע פֿארשטעהער פֿון די „כשדים“ זענען די איסאראן, אָבער ער מיינט. אז אויך צווישען די דאָר-טיגע ארמעניער, נרווינען און יודען געפֿינען זיך די „כשדים“.

יעדענפֿאלס איז איצט אָנגענומען און בעוויזען, אז צווישען דער בע-פֿעלקערונג פֿון קאוואקא איז זעהר שטארק פֿערשפּרייט דער געווענהליכער יודישער טיפֿ. פֿיעלע געלעהרטע מיינען, אז די 2 פֿעלקער: סוואַגעטען און לעזגינער זענען אמאָל געווען יודען, אז די ארמעניער און נרווינער האבען אין זיך פֿיעל יודישע בלוט איז היסטאָריש בעוויזען. די זעלבע זאך זאָנט מען אויך וועגען די אבראזעס און סאמאראן, און דער געלעהרטער עקערט האט אַרויסגעטראָגען דעם איינדרוק, אז אויך צווישען די לעזגינער בעגעגענט מען זעהר אָפֿט דער טיפֿ פֿון קאוואקער יודען.

די קאוואקער יודען זענען אַ בעזונדערער טיפֿ צווישען די יודען. פֿער-שיערענע טיפען געפֿינט מען אויך צווישען די יודען פֿון פֿערשיעדענע אַנד-דערע געגענדען און לענדער. דער בעקאמער געלעהרטער ווייסענבערגער בעוויזט פֿון דעסמוועגען אין זעלבען זשורנאל, אז נישט קוקענדיג אויף די אלע פֿערשידענהייטען האבען די יודען אַן אלגעמיינעם טיפֿ.

די וויכטיגסטע אייגענשאפטען דורך וועלכע די יודען אונטערשיידען זיך נאך וייער אויסוועהן פֿון אלע אנדערע פֿעלקער זענען נאך ווייסענבער-נערין פֿאָלגענדע: מיטלער וואוקס, שונקלע פֿארב, רונדע געזיכט.

זיי אונטערשיידען זיך זעהר שטארק פֿון דעם געווענהליכען ריינעם סעמיטישען טיפֿ פֿון וועלכען די אראבער זענען די ריכטיגע פֿארשטעהער. אז די יודען אונטערשיידען זיך זעהר שטארק פֿון דעם סעמיטישען טיפֿ, האבען שוין לאנג די פֿארשער בעמערקט און האבען געווכט פֿערשיע-דענע ערקלערונגען דאָרפֿר.

אייניגע האבען געוואלט אויסגעפֿינען צווישען יודען גוטא צוויי טיפען: אַ עלטערן, אַ רייך סעמיטישען טיפֿ וועלכען מיר געפֿינען צווישען די יודען פֿון דרום אייראפּא און אַפּריקא ד. ה. דעם ספּרדישען טיפֿ פֿון יודען, און אַ צווייטען נישט קיין ריינעם געמישטען טיפֿ פֿון אירען. דאס גענען די יודען פֿון מזרח אייראפּא: די ליטווישע, פּוילישע, גאַליציאַנער א. ז. וו. יודען.

מען האט אבער שפעטער אויסגעפֿינען אז אויך צווישען די ספּרדישע יודען בעגעגענט מען אָפֿט דויעלכע אייגענשאפטען און געבוי ווי צווישען די יודען פֿון מזרח אייראפּא. מען האט דערפֿאר זיך געכאַפּט פֿאר אַ נייע השערה. אמת דער יודישער פֿאלק האט זיך נישט געענדערט אין דער גאַנצער צייט פֿון זיין פֿאַנגער היסטאָריע. אבער שוין אין די גאַנץ אַלטע צייטען נאך איידער מיר וויסען פֿון דער יודיש געשיכטע איז צו דער יודישער בלוט צוגעמישט געוואָרען אַ גרויסער טייל פֿרעמדע בלוט.

אָט אזוי עקזיסטירען פֿערשידענע טהעאָריען וועגען די אבשאַפֿ-מונג פֿון די יודען אין זייער טהיילונג. אבער די אלע טהעאָריען זיינען נאך נישט פֿעסט בעגרינדעט. עס פֿעהלט זיי אַלעמען נאך מער פֿאַקטען און זיכערע בעוויזע און דערפֿאר קען מען זיי דערווייל רעכענען נור פֿאַר השערות.

א בלוטיגע קארטע אין דער געשיכטע פֿון דער אמעריקאנער ארכיטעק בעוועגונג.

די גוי-אַרקטעק צייטונגען האָבען געבראַכט דאס נייעס, אז אלכסנדר בערקמאַן, דער יודישער אַנאַרכיסט, וועלכער האָט אָנגעשאַפֿטעט 13 יאהר אין פּעטערסבורגער געפֿענגניס פֿאַר פּרוואַווען מוּישען ס. פּריק, דעם פּער-וואַלטער פֿון קאַרנעגיס שטאַהל פֿאַבריקען, איז פֿריי. די טהירען פֿון זיין 13 יאהריגע לעבעדיגע קבר האָבען זיך פּלוצלונג אויפֿגעפֿענט און דער עדלער קרבן האָט דערזעהן די ליכטיגע וועלט. און ער איז נישט בלינד, ווי די דונ-קעלע קלאַנגען, וועלכע פֿלעגען פֿון צייט צו צייט אַנקומען פֿון זיין אייביגער חסידה האָבען דערזעהלמ, און ער האָט נישט אויסגעבראַכען קיין פֿוס. ווי די זעלבע צומישטע קלאַנגען האָבען דערזעהלמ, נאר אז ער איז פֿריש און געזונד. קיין נייעס איז פֿאַר די גוי-אַרקטעק יודישע אַנאַרכיסטען, סאַציאַליסטען און פֿאַרמגעשריטענע מענשען בכלל, — איבערהויפט פֿאַר די פֿון זיי וואָס

די קאוואקער יודען זיינען פֿערטהיילט אין די פֿערשיעדענע גובערניעס נישט גלייך. די גרעסטע צאָהל פֿון זיי געפינט זיך אין באַקוער גובערניע, דאָס הייסט, אין דרום-מזרח פֿון קאוואקא, ביים קאסמישען ים און ביי דער גערסישער גרענעץ. די צווייטע גרעסטע צאָהל יודען געפינט זיך אין טיפֿ-ליסער און קומאסער גובערניע. ד. ה. ארום די גרויסע האַנדעלס און אינ-זיסטריע פּלעצער. ווייניגער יודען זיינען פֿאַראַן און ערוואַנער, באַטומער און נאך ווייניגער אין גארע גובערניע. אויך די קאוואקער אידען זיינען הויפּט-זעכליך איינוואָהנער פֿון שמערט און שמערמליך און אויך זיי לעבען נישט גערן אין די דערפֿער 3-4 מעל פֿון אלע יודען פֿון באַקוער גובערניע וואָה-נען אין שמערט און נור אין פֿערטעל אין די דערפֿער. דויעלכע זאך טרעפֿען מיר אויך אין די איבעריגע גובערניעס. נור אין איין יעליזאוועספּאָלער גוב-געניע בעשמעטינט זיך כמעט די גאַנצע יודישע בעפֿעלקערונג מיט ערד-אַרבייט. אויף 1803 ערד-אַרבייטער געפֿינען זיך דאָרט נור 100 איינוואָהנער פֿו שמערט.

די קאוואקער יודען זענען געווענהליך נישט הויך געוואַקסען. די נייע-רינסטע יודען זענען די באַקוער. עטוואַס העכער זענען די קומאסער. די העכסטע יודען זענען אין דאנעסמאַן און אין טיפּליס.

אָבער די הויכקייט פֿון די פֿערשיעדענע יודען איז נאך נישט קיין ריכ-טיגער צייכען פֿון זייער געזונד. די געזונדסטע און קרעכטיגסטע יודען זענען דוקא די קלענסטע ד. ה. די באַקוער; זיי האָבען די ברייטע ברוסט. ערנער פֿאַר אַלעמען זענען אין דער הינזיכט די קומאסער יודען און די בערג-יודען (נאַרצעס).

די אויגען זענען כמעט ביי אַלעמען שונקלע. קיין בלויע אויגען גע-פֿינט מען כמעט ווי איבערהויפט נישט. פֿון 251 קאוואקער יודען, וועלכע פֿאַנטארטאָוו האָט אונטערזוכט האָבען 241 (דאָס הייסט 96 פּראָצענט) גע-האַט אין גאַנצען שוואַרצע האַר. 5 האָבען געהאַט רויטע האַר און 5 גלאַנדע.

צוליב די פֿערשיעדענע בעזונדערהייטען אין דעם געבוי פֿון די קאו-וואקער יודען איז אויפֿגעוואָרען געוואָרען די פֿראגע: צו וועלכער ראסע גע-זיגענאנגען צו דער ווינער, אום צו פֿאַהרען מיט איהר אַראָב אין עס-ציימער אַרײַן.

א. קאַררידאר האָב איך געטראָפֿען מיינע בעקאַמט, אויך זיך איילענדיג צו דער ווינער, איך האָב מיך דערנענטערט צו די טהירלעך פֿון דער ערשטע און האָב געפֿריקט דאָס עלעקטערישע קעגל. נאך אויפֿלע האָב איך דערפֿערט דעם טריכט ליאָרס פֿון דער ווינער, נאכדער האָבען זיך די טהירלעך אָפֿגערוקט און פּלוצלינג האָב איך מיך צוריק געכאַפּט, אזוי ווי איך וואָלט ערזעהן דעם טריפֿ. אין די אָפֿטע טהירלעך האָט זיך בעוויזען אַ פֿינפֿענהינערהינד יונגעל, מיט רעלע האַר און מיט פֿישריינען, אַנגעהוּן אין אַ שוואַרץ רעקל מיט שנירלעך בעזעצט אין מיט אַ ריינע פֿון קליימעטמאַל קעסליך, פּונקט צווייט, ווי איך זאָב געזעהן אין חלום.

ער איז געשטאַנען אין די טהיר אַרײַן די נאך וויגענדע זיך ווינדע און מיט אַ העפֿליכע בעוועגונג האָט ער מיך אַרײַנגעבעטען אין דער מיט אַרײַן.

איך מוז אַיפֿערקענען, אז דאָס ערשטע מאָל אין מיין לעבען האָב איך יאַרפֿעהלט, אז די האַר קענען ווירקליך שטעהן אויפֿן קאַפּ פֿון שרעק. געוויס יאָב איך מיך באלד צוריקגעצויגען ווי אַ וואַהניגער און מיט דעם גאַנצען פֿח בי איך אַראָב געלאָפֿען דורך די טרעפּען אין זאל אַרײַן.

די ווינער האָט וואַהרשיינליך געוואַרט אויף אַ גרעסערע צאָהל געסט, איך זיידער בין דערווייל געוועסען אין דער פֿאַר זאַל אַרײַן אַ טוהל מיט וויטענבערן אַמאַרענדיג זיך אַביסעל צו ערהאַלען, דען איך האָב געפֿיהלט, אז איך בין געווען בלייך, ווי אַ טוך. — און... איך ווייס נישט... מעגליך עס איז פֿערשווינדען אַ פֿאַר געקונדען, מעגליך אַ פֿאַר מינוטען, ווען איך האָב פּלוצלינג ערהערט אַ דורכ-ריינגענדען געשריי, נאכדער אַ גערויש און עס איז מיר שרעקליך נישט גוט געוואָרען.

ווען איך בין צו זיך געקומען, האָב איך ערזעהן אין פֿאַרוואַל אַ מענשליכען פֿערמער, אַרום געוויקלט אויף דער געשווינד אין פֿערבלויטע ליילעכער.

דאָס יונגעל איז אויך פֿערשווינדען געוואָרען, וועגען דעם האָב איך שפעטער גערוואוסט.

און יעצט זאָל ווער עס וויל, ערקלערען; מיך וועט איהר געוויס רופֿען מקעמטיקער, וואָרים ווען עס זאל זיך דאָס אַן אנדערען געווען טרעפֿען, וואָלט זיך דאָס קיינמאָל נישט גענלויבט..

איבערזעצט פֿון מ. פּראָקאַס.

דאך אונזערע ביקסען זענען שווער.
און פול — איהר זאלט עס וויסען!
ווען איהר וועט לענען דאס געוועהר.
דאן וועלען מיר ערשט שיעסען...

מ. ר.

און אפשר מיינט איהר, אז זיי וועלען דאָרט ראָטהען ווענען דעם? —
אַבער עס הויבט זיך ניט אָן; עס איז בעשלאָסען געוואָרען, אז לא יזכר
ולא יפקד פֿון אועלכע זאכען, וואָס האָבען מיט דעם געוועהנליכען מאַנעם-
אַרדנונג קיין שייכות ניט.
עלענדע אַקטאָרען, צו ווייסט איהר ניט, אז איהר שפּיעלס אייף א
וואולקאן?!

די קאווקאזער יודען און די יודען איבער- הויפט.

די קאווקאזער יודען זענען נאָך עד היום א מיין רעמעניש ניט זיי
פֿאַרין גרויסען עולם, נור אויך פֿאַר די געלעהרמע, וואָס אינמערערסיען זיך
מיט די פֿערשיעדענע מענשליכע ראַסען און פֿעלקער. די קאווקאזער יודע.
האָבען זייערע בעזונדערע ספעציעלע אייגענשאַפטען, וועלכע אונטערשיידען
זיי פֿון אַלע אַנדערע סעמיטישע פֿעלקער און אין דעם צאָהל אויך פֿון די
אַנדערע יודען. זייער נאַניץ אויסזעהען, זייער נאַניץ לעבען, זייער נאַניץ האַל-
טונג זענען נאַניץ פֿערשיעדען פֿון אַלע אַנדערע. זיך צו צוקוקען געהנטע
צו די קאווקאזער יודען איז דערפֿאַר זעהר אינטערעסאַנט. די געלענענהייט
דערצו האָבען מיר איצט.

דער רוסישער פֿראַפֿעסאָר ר. וויינבערג האָט אין אַ דייטשען וויסענ-
שאַפֿטליכען זשורנאַל פֿאַר די אויספֿאַרשונג פֿון יודענשהום אָבנעדרוקט זעהן
אניאָינטערעסאַנטען אַרטיקל ווענען זיי, פֿון וועלכען מיר געהמען אַרויס פֿאַל
גענדע פֿאַקטען.

לויט דער אויספֿאַרשונג וואָס איז געמאַכט געוואָרען אין יאָהר 1902—
1904 שטעלט זיך אַרויס אז אין קאווקאז געפינען זיך 34,343 יודען, פֿון
וועלכע 19,394 זענען מענער און 15,949 פֿרויען. דאָס הייסט אויף יעדע הונדערט
פֿרויען זיינען פֿאַראַן 129 מענער, גראַדע פֿערקעהרט ווי ביי די אַנדערע
יודען, ביי וועלכע די צאָהל פֿרויען איז פֿיעל גרעסער איידער די צאָהל
מענער.

א פֿרעמד רוז און איך זעה פֿאַרין טויער שטעהן אַ לייכענוואָגען, פֿאַר די שפּי-
בענויצער וועל איך ערקלעהרען, אז אין אויסלאַנד פֿיהרט מען נישט קיין מענשען
אין אַווי אַ מיין פֿיראַמידע, ווי ביי אונז. די דאָרטיגע לייכענוואָגענס, האָבען אַ
גלעזערנע פֿאַרם פֿון די זייטען, אויסגעצויגענע קאַרעטען, מיט מהייערליך פֿון הינטען,
דורך וועלכע מען ריקט אַרײַן די טרונע אין דערמיט. אַזעלכע אייגענטליך האָבן
איך דערזעהן אין חלום. אַבער דאָס איז נאָך נישט גענוג. ביים לייכענוואָגען אי
געשטאַנען אַ יונגעל, מעגליך פֿון אַ יאָהר פֿינפֿצעהן, אָנגעטראָן אין אַ שוואַרץ
רעקל מיט שנירלעך בעזעצט און מיט אַ רייע פֿון קליינע מעטאַל קעמפֿליך אי
די לענג פֿון די שנירלעך. דערזעהנדיג מיר, האָט ער אַרײַפֿגעמאַכט די מהייערליך
פֿון לייכענוואָגען און גייענדיג זיך, האָט ער מיר געזעכען אַ העפֿליכען צייכען
מיט דער האַנד, אום איך זאָל אַרײַנגעהן, אָדער זיך אַרײַניקען אין דער מיט.
אַבוואָהל אין חלום ווייזען זיך אויס פֿערשידענע אונגעווענהליכע זאַכען אַלס
געוועהנליכע, איך דערמאַן זיך, אז איך האָב מיך אַווי שטאַרק דערשראַקען אז
זיך אַווי פֿעסט צוריקגעצויגען, אז דער קאַם מיינער האָט זיך אַ ועץ געזעכען אי
אַלעהן פֿון פֿאַטעל. נאַמירליך האָב איך ערוואַכט.

אין צוויי מענ האָב איך פֿערנעמען ווענען חלום ביי מיין ענגלענדערין
אַבער די דריטע נאַכט האָט ער זיך ווידערהאַלט מיט אַ וואונדערליכע עהנליכ-
קייט. דערנאָך האָט ער זיך ווידערהאַלט ניט רעגוליער, אין יעדע דריי אָדער
פֿיער טעג. אַם ענדע האָב איך מיך אָנגעהויבען מיט דעם פֿייניגען, וואָס איז געווען
וואונדערליך, דאָס אייגענטליך יענע עהנליכקייט פֿון הויז, פֿון לייכענוואָגען, אי
פֿאַר אַלעס די קליידער און דאָס געזיכט פֿון דעם יונגעל, וועלכער האָט אייבי-
מיט אַ גלייכע העפֿליכקייט פֿערבעטען מיך צו זיך.

איך האָב פֿאַלקאָם פֿערנעמען זיין רעקל, די שנירלעך, די קליינע מעטאַל
קעמפֿליך, ענדליך זיינע העלע האָר און די גרינע אויגען, וויט אייגענפֿאַסט פֿון
זיך, אַביסעל צו פֿישראווען עהנליך.

איבערהויפט, וועט איהר צוגעבען מיינע הערשאַפט, אז בנוגע צו אַזא
האַרטגעקענען ווידערהאַלען זיך פֿון אַזא חלום, איז געווען מיט וואָס זיך צו בע
אונרוהיגען.

נאָך אייניגע וואכען בין איך אַרייסגעפֿאַהרען נאָך פֿאַרײַן און איך האָב פֿיר-
אַבעשטעלט אין דעם ועלבען האָטעל וואָס מײַן ענגלענדערין, מיר זענען געקומען
צו פֿאַררען אַבער, פֿיעל וועניג איז מיטאַנס-שטונדע, אין אַפֿענונג גריסע קאַפֿ
פֿאַניע פֿון בעקאַנטע. איך האָב מיך איבערגעטרוקן איילענדיג און נאַכהער בין אי-

מיר ווערען שיעסער.

I.

מיר זענען ארעם אין פֿערשוואַרצט,
און נישט ווי איהר בעטייטערט;
דערפֿאַר בעוואוסט, דערפֿאַר בעהאַרצט,
און מעהר פֿון אייך בענייטערט.

מיר האבען מוט, מיר האבען קראַפֿט,
און ענערניע צום שטרעבען,
מיר האבען אַליץ וואס ווירקט און שאַפֿט,
און וועקט צום לוסט און לעבען.

II.

פֿיר אייך די וועלט — זי ניצט נישט מעהר:
איהר האט צו פֿיעל גענאַסען —
עס שטעהן איידע ביקסען לעהר,
די קוילען אויסגעשאסען...

פעליעמאַן.

א חלום

הענריק שענקעוויטש.

איינמאַל, אין אַ געזעלשאַפֿט, האָט מען דערזעהלט פֿון פֿיעל וואונדערליכע
זאַכען, פֿון פֿאַרנעפֿיהלען, פֿון זעהן פֿערשטאַרבנע פֿערזאָגען און פֿון דעם גלייכען
זאַכען, וועלכע אינטערעסירען יעצט וואָס אַמאַל מעהר די געדאַנקען.

דאָרט איז אויך געווען דער ווידערהאַלען, שפּיעלענדיג אַ ראַלע פֿון אַממס
ווענען אַלס סקעפֿטיקער (צווייפֿלער), אין ענדע פֿון געשפּרעך האָט איינע פֿון די
דאַמען געווענדעט זיך צו איהם מיט אַ פֿראַגע: צו עס האָט איהם אויך שוין פֿאַר-
סירט אין לעבען אַ זעלבעם, וועלכעם ער זאָל זיך נישט קענען ערקלעהרען?
— איך האָב געהאט אין מיינע זינגע יאָהרען — האָט דער דאָקטאָר ער-
זעהלט — אַ חלום, אָדער בעסער אַ רייע פֿון חלומות, אַזוי אונגעווענהליכע
אז אין בעטרעף פֿון וואונדער געהן די איבער אַלע, וואָס איך האָב ערשט גע-
הערט און אויף אַלגעמיינעם פֿערלאַנג קאַן איך זיי ערזעהלען.

דער אַלגעמיינער פֿערלאַנג האָט באַלד געפֿאַלגט, אַלאָ דער דאָקטאָר
האַט אָנגעהויבען צו ערזעהלען וואָס פֿאַלגענדעם:

— אַ יאָהר צוואַנציג צוריק האָב איך געוויילט אין ביאַרריטץ אום זיך אין
מער צו באַדען, צונלייך האָב איך זיך געליעבט אין איין געוויסע ענגלענדערין,
וועלכע האָט צום באַדען בעניצט אַ געשטימטען קאַסטויים אין אַפֿיש-שאַל. געווען
איז דאָס אַ גרעסערע אַרייניגעלע פֿרייליין פֿול מיט וואונדערליכע געדאַנקען,
איינמאַל האָט זי מיך פֿערהאַלטען אויך אַנדערע פֿון איהרע פֿערעהרער ביז אַ
זייער דריי ביי נאַכט אויף דעם שיפֿעל. מיר האָבען געקוקט אויף די שטערן אין
מען האָט גערעדט ווענען דעם וואַהרשיינליכען שפּאַציער פֿון די נשמות, פֿון איין
פֿלאַנעט צום צווייטען, איך האָב אַהיים געקעהרט עהר ערמיטעדע און איך בין
איינגעשלאָפֿען אויף דעם פֿאַטעל, ביים לעזען פֿון עפעס אַ ברעף, וועלכען איך
האַב געפֿינען אויף דעם שרייבטיש. קיים וואָס איך האָב נאָר די אויגען צוגעמאַכט
האַט זיך מיר אויסגעוויזען, אז אין עפעס אַ גריסע שטאַדט געהן איך אַרויס פֿון

העכסטע צייט, אז די ארבייטער קלאסע זאל זיך אליין געהענען צו דער אר-
בייט און נישט לאזען זיך ארום פיהרען ביי דער נאז, ווייל מען זעהט שוין
ווי אונזערע פערזאנלעכע זעהן אויס. אין דעם נאנצען קולמוס זענען נור גע-
וועהלט לויטער גרויסע קאפיטאליסטען.

די רעוואלוציאנערע בעוועגונג אין רוסלאנד און אין רוסישדפויילען.

א סמרייק פון לאקאמארען.

צו די פערשידענע ארט סמרייקען, וועלכע ווארשא און לאדו לעבט
איצט איבער, איז צוגעקומען נאך איין סמרייק, וויקליך אריינגעצולער —
א סמרייק פון לאקאמארען. און ווייל די בעדינגונגען פון דעם סמרייק זענען
אריינגעל איז אויך די פארמע, אין וועלכער דער סמרייק צייגט זיך ארויס
נישט קיין געוועהנליכע. מיט עטליכע וואכען צוריק האבען אונזערע גענאסען
גענומען אנטווערען, מען זאל פארדערן ביי די בעלי-בתים א הנחה אין 20
פראצענט פון דירה נעלד. אלס אנטווערענע האט מען געגעבען דעם פאקט.
וואס דער ארבייטער סמרייק זעהר פאקט, אין דער צייט פארשולדיגט ער
זיך און פערברענגט זיך, אז ער איז נישט איממשאנד צו צאהלען מיינערע
דירה-נעלד. די ווערמסלייט האבען נאטירליך נישט געוואלט נאכגעבען, און
זיי זענען געווען ביי זיך גרויסע תקיפס. וויילס נישט צאהלען — ווארף איד
דיר ארויס אויס'ן נאס. עס האט זיך אבער אויף זיי אויך געפונען א מיטעל.
די ווארשאווער צייטונגען בריינגען מאג פגעליך א ספעציעלע רוביק, ווי
אזוי די לאקאמארען פיהרען דורך זייערע גערעכטע פארדערונגען, נאטירליך
נישט מיט גוטען. מיר וועלען דאך בריינגען נור עטליכע פאקטען: אין ווארשא,
אויף דער לעאפאלדינא נאס נ' 14 האט מען די ווערמס פערברענגען אין
א זאק, ארויפגעלעגט אויף א סאצקע, ארויסגעפיהרט אויף'ן נאס און נאכהער
איבערגעקעהרט די סאצקע. אויף קראכמאלא 69 האט מען דעם פערוואל-
טער פערברענגען דעם קאס מיט א זאק, נאכהער האט מען איהם אראפגע-
שלעסט ביי די פיס פון די טרעם פון II-מען שאק. אויף ווארשא נאס
האט מען דעם אדמיניסטראטאר ארויפגעווארפען א זאק אויף'ן קאס און
אויף'ן נאס האט מען איהם געשלאגען. ער איז שוין בעשמאנען אויף די
20 פראצענט, דאן האט מען איהם אונטער די הענד אריינגעפיהרט אויף'ן
הויף וואו עס איז שוין געשמאנען גרייט א מיטעל מיט א פאפיר, וועלכען
ער האט נור געדארפט אונטערשרייבען. דער זעלבער נוסח אין די אלע פעלען
— וועלכער איז דערביי זעהר פראקטיש — צייגט אס בעסטען, אז די אק-
ציע איז נישט ארגאניזירט. אזוי האבען עס אויך פערשמאנען די בעלי-בתים
און האבען אויף א ספעציעלע פערוואלונג צוגעזאגט גרויסע הנחות. צו
וועלען זיי האלמען ווארשא, וועלען מיר אין ניכען זעהען.

א פרישע תליה אין ווארשא.

אומגעריכט איז אראפגעפאלען די דעפערע או מען האט דעם 21
טען ד. מ. געהאנגען אין צימארדעל דעם נען. ספעטאן אקרוועא. ער איז גע-
ווען ווי דער אמת פערמשיפט צום טויט, אבער ערשמענס איז ער אלס געווען
דעם 19-טען יאהר; צווייטענס האבען די ריכטער אליין אנערקענט פיעל
פערלייכטערנדע אומשמענדען און האבען איהם פארגעשמעלט צו גאנצע
זאגאר פון אייביגער קאמארנא. און נאך מעהר דעריבער, ווייל זייט נינגעהן
יאהר, זייט דעם פראצעס פון פראלעטאריאט האט ווארשא נישט געזעהן
קיין תליה פון קיין פאליטישען פערברעכער און אלע וואס זענען אונטער
דער צייט פערמשיפט געווארען צום טויט. זענען „בענגאדיגט געווארען" אויף
אייביגע קאמארנע. דאס האט נישט געוואנט צו טהון זאגאר אלכסנדר דער
III און דער סאראט הורקא. איצט אלזא, ווען מאניפעסטען שימען זיך
פון צארישען הויף ווי ברכות פון אנהערליכען יודענס מויל, ווען אין ווארשא
איז א גענ. נוב אריינשליכער קאזאק — אזוי פערזיכערן די פוילישע
קאנסערוואטיווע צייטונגען — האט זיך דעריבער אויף דער תליה קיינער
נישט געריכט.

אס ווי עס שרייבט ארום דעם גרויליכען מאמענט דער קאר עספאנדענט
פון דער „נאווא". רעפארטא: „דער צארישע ענטפער אויף דעם טעלעגראפישען.
ווענדען זיך פון אקרוועאס מוטער אום גאנצע — איז נאך נישט אָנגעקומען.
מען האט אויף איהם געווארט די גאנצע נאכט... אומזיסט. האלב ועקס אין
דער פריה האט מען אנגעקלאפט אין צימער פון אקרוועא. וועלכער גע-
פינט זיך אין ווארשאווער צעהנטען פאוויליאן, רופערדיג איהם אויף די תליה.

קע „פארטיי". נאך אויף פערלאנגען פון אונזער פארטיי גענאסען אין דאך-
ראמיל שרייב אויך אייניגע ציילען צו בעווייזען ווער זיי זענען:
ווען אונזערע ארבייטער אין שטעמישל בלאזען די פ. — צדיקים פון
זיך אוועק טראגט עס זיי ארום אין די סביבה און אזוי האט עס זיי פער-
טראגען קיין דאךראמיל. און דאך לאמיר זעהן דעם אנפאנג פון זייער ארבייט
וואס איז ביי זיי דאס ערשטע? דאס ערשטע איז ווי געוועהנליך אויסצו-
בילדען זייערע אנהענגער אויף שפיצעל און אויסער דעם נאך נישט מעהר.
אס וואס אונזערע גענאסען פון דאךראמיל בעמען מיך צו פערעפענט-
ליכען. די דאךראמילער נען. האבען אויף דעם 11 ד. מ. איין פערזאמלונג
איינגערופען, אויף וועלכער די נען. סאנדאווער און נען. (ה.) אויס סאמבאר
האבען רעפערירט אין אנגעלענענהייט איין ארגאניזאצאן צו גרינדען. דערפון
זענען די אנדערהאלבען אנהענגער פון די מ. צ. געוואהר געווארען, האבען
זיי קיין אנדערען ראט געהאט ווי צו לויפען צו די זשאנדאמעריע און אנה-
צייגען דאס מען וויל גרינדען איין סאציאליסטישען פערטיי, צו וועלכען
צוועק מען האלט גראד איין פערזאמלונג אה. צוויי זשאנדארען זענען באלד
געקומען צו דער פערזאמלונג נאך אונזערע גענאסען פון סאמבאר האבען
זיי אויסגעוויזען דאס עס איז אין § 2 פערזאמלונג, צו וועלכער זיי זענען
בערעכטיגט אָבזעהאלטען. די זשאנדארען זענען אָבער געווען אין איין אנדערע
מיינונג ווי די ציוניסטישע שפיצעל און האבען זיך באלד אָכגעטראָגען. די
פערזאמלונג איז אומגעשטערט אָבגעהאלטען געווארען.

ווי די דאךראמילער נען. פערזיכערען אונז וועלען מיר אין קורצען נאך
איין פלאטץ געווייזען וואו דער רעוואלוציאנערער גייסט וועט איין אכקלאנג
קריגען און די פלעוויס אין געשמאלט פון שפיצעל וועלען ארויס געבלאזען
ווערען פון דאךראמיל אויך.

*

שבת דען 22/7 האבען זיך ביי אונז אין שטעמישל אייניגע פער-
שלאפענע סעפאראטיסטען אויפגעוועקט און האבען אין איין פרוואנט וואה-
נונג איין פערזאמלונג איינגערופען, וואו עס זענען צוזאמען מיט די אקאדע-
מיקער אין נינגעריגע געווען אום 22 מאן. זיי גאנצע פערזאמלונג איז נור
דאדורך פאראקאמערסיש, וואס דער הויפט אנפיהרער מאנדעל האט אונטער-
שיצט דעם אנטראג, מען זאל אין שטעמישל נישט מעהר ארבייטען פאר
קיין סעפאראטיסטישע פארטיי, ווייל דער קאנגרעס אין לעמבערג האט גע-
וויזען, דאס די גאנצע געשעפטען האבען קיין ווערט און דאס ער מרעט
אויס פון דער סעפאראטיסטישער פארטיי.

זיענמאן.

איין געפעהרליכער אויסבוטער!

נייסאנדען אום 25/7 1905.

אין ניסאנדען איז דא איין אייזען סוחר יהודא ליב לוסמינ; ער נישט
אויס זיינע אנגעשטעלטע שרעקליך, זיי ארבייטען ביז 2 אדער 3 אין דער
נאכט, עס קומט זיינער 11 האלב צוועלף ביי דער נאכט, זאגט ער: קינד-
דערליך עסט עטוואס נאכטמאל אונד געהט אייך עפס צו טהון דען די נאכט
שמעהט נישט. עס קימט דאנגערסטאנ ביי נאכט, זאגט ער צו זיי: היינט
מו מען לענגער ארבייטען, ווייל מארגען איז פרייטאג צונאכט, וועט עפס
שוין שלאפען איין גאנצע נאכט. זיינע אנגעשטעלטע זענען ניכט פערזיכערט
אין דער קראנקען קאסע; ווען איינער ווערט קראנק קומט איהם אויס
אנדערצופאלען אין מיטען דער נאכט, ווייל ער האט נישט וואו צו געהן,
אזעלכע בעלי בתים האבען מיר דא.

נייסאנדען קולמוסוואהל.

יענע וואך זענען דא געווען קולמוסוואהלען. די אנטאציאן איז
געוועזן שרעקליך געגען איבער די אפאזיציאן, טראמטדעם איז געלונגען אריין
צו ברענגען 3 אפאזיציאנס מענשען. די וואהל סיסטעם איז שוין געוועהנליך
בעקאנט, דען אין ניסאנדען מיט די אומגעבונג איז דא 15,000 יודען אין
דאס רעכט צו שטימען האבען קוים 300 יודען. די ארבייטער קלאסע איז
פון דער וואהל גענצליך אויסגעשלאסען און זאגאר די אפאזיציאן בעשמעט
אויך נור אויס 3 דאקטוירים. אזוי ווי זיי זענען נור געהעלפט געווארען
האבען זיי שוין צוזאמען געשרינקען מיט דעם קאמיסער Ossolinski און
מען האט זיי שוין אויך צו געזאגט א חלק, זיי האבן זיך חכה געקויפט
אללע ביינאנד און האבן ניך געשמעסט דאס אלמע שפריכווארט דאס 2 הונד
בייסען זיך נישט. טראצדעם זיי האבן פאר דער וואהל צוגעזאגט נאלדענע
בערג, אז זיי וועלען שטיצען דעם קלאריקאלישען בירגומייסטער Barbacki
דאס איז נור געווען געזאגט, דען חכה נאך דער וואהל האבען זיי אללע
אויסגעשרינקען פאר 200 גולדען וויין פאר ארים געלד, עס איז שוין די

די 8 אווהר שפערע אין די קראקוי'ער הארט-געשעפטען

א דאנק דעם אבער-שפערע קאָמיטע און דעם פרעזעס פֿון דעם האנדעלס-אָננעשטעלטען פֿאַך פֿעראַיין נעג. גראָסס איז עס געלונגען נאָך עטליכע וואָכען שווערע אַרבייט דעם 17 יולי, די נירינגער-נאלאָנטערע נעשעפטען אויך אין די רייהען פֿון דער 8 אווהר שפערע הערין צו ברענגען, צו די בראַנושען וועלכע שפערען שוין זייט עטליכע וואָכען, (ו.צ.ב. פּוין, וויסוואַרען, שניט און טוך נעשעפטען. אינטער די סוחרים, וועלכע האָבען אונטערנעשריבען די 8 אווהר שפערע איז אויך נעווען אַ האָרט סוחר הערר בלומענקראַנץ, (וועלכער האָט ערשט נישט לאָנג געהייסען מיט דעם נאָמען 6. קרייצער נעשעפטען). הער בלומענקראַנץ האָט דאָס געבאָך נישט געקאָנט בעשמערצען און ער זאָל מווען צומאָכען דאָס נעשעפט דאָסאַלס ווען די סוביעקטען פֿערלאַנגען, (ער האָט געוועהנליך אָפֿען ביי 11—12 נאָכט), נאָך דער צו זיין קאָנקורענט אַ דעטאַיל (געצעל) סוחר, זאָל אָפֿען האָבען. דיענסטאָג פֿריה האָט הערר בלומענקראַנץ זיך גענומען משעפען מיט די סוביעקטען דערפֿאַר, ווייל זיי פֿערלאַנגען גלייך מיט אַנדערע 8 אווהר שפערע און האָט זיך נישט בענגיגענד מיט בעליידונגען און קללות נור האָט זיך גענומען שלאָגען אַ סוביעקט און זיין, אַשט היל' האָט איהם צו געהאַלטען אין דער מלאכה.

דאָס נאָנצע פֿערוואַנאַל פֿון קליין ביי נרויס צווישען זיי אויך סו-ביעקטיגס האָבען אָבגעהאלטען דעם זעלבען טאָג אַ פֿערוואַלונג און האָבען בעשלאָסען צו ערקלעהרען אַ שטרייק, אזוי לאָנג ביי דער סוחר וועט זיי אלע איבערבעטען, מיטוואַך און דער פֿריה האָט זיך איינגעפֿינדען דאָס נאָנצע פֿערוואַנאַל אין האַנדעלס אָננעשטעלטען פֿעראַיין, אַנשטאָט אין נעשעפטען. נאָך אַ פֿאַר שעה שטרייק האָט הערר בלומענקראַנץ נאָך געגעבן אלעס וואָס זיין פֿערוואַנאַל האָט נור פֿערלאַנגט. ווייל ער האָט געזעהן די סאַלידאַריטעט פֿון פֿערוואַנאַל, ער האָט זיך פֿערפֿליכטעט צו צומאָכען ביי 15 אין אַנדערען הדרש ווען זאָגאַר אלע סוחרים וועלען אָפֿען האָבען. אזוי האָט זיך געענדיגט שוין דער צווייטער שטרייק מיט זיעג ביי די האַנדעלסאָננעשטעלטע ווענען דער 8 אווהר שפערע.

* * *

נישט וועניגער פֿאַוואַקאָמאַריש פֿיהרט זיך אויף די קראקוי'ער פֿאַליציי צו דער 8 אווהר שפערע, אַנשטאָט צו אונטערשטיצען אזא קולטורעלע זאַך, אזוי ווי אין אַנדערע איראָפּעאישע לענדער, דרעהען זיך ארום פֿאַליציי אַגענד-טען, נאַטירליך, יודען און ערצעהלען די סוחרים, מעשות' אז דער פֿאַליציי דירעקטאָר פֿערלאַנגט נישט מען זאָל צו מאַכען די נעשעפטען 8 אַ זינער (?) אָבער עס זעהט אמת אזוי אויס, יעדער נאכט זעהט מען אין די נאַכען וואו די נעשעפטען ווערען געשפּערט נאָנצער מאַרעס אַנענטען, קאָמיסערע אין דאָפּעלטעוואַך פֿון דער פֿאַליציי, נאך וואָס דאָס אלעס איז, ווייסען מיר נישט, אפּשר האָט די פֿאַליציי מורא פֿאַר די שפּאַציר דעמאָנסטראַציעס וואָס די האַנדעלסאָננעשטעלטע מאַכען ביי די נעשעפטען וועלכע ווענען נאָך אָפֿען זאָלען זיי בעסער אָבאכט געבען אויף זייערע אייגענע ביינער מען זאָל זיי נישט בעפֿאַלען אין מיטן דערנאכט און שלאָגען, כּדי-להמיט' נאַטירליך נישט און אָרנאָזירטע אַרבייטער'ס נור פֿון געוועהנליכע נאַסען גנבים!

נעג. דאַשינסקי האָט אין דער אַנגעלענענהייט שוין געשפּראַכען אין געמיינדע ראַטה און דער פּרעזידענט האָט איהם צו געזאָגט אז ער וועט עס פֿאַרלענען דעם פֿאַליציי דירעקטאָר, אָבער ער, קען דערצו נאָר נישט טהון (?) קראקוי, אָבסערוואַטאָר.

פֿון פּראַוויניץ.

שעמיטל.

די פֿ-צדיקים - אונזערע סעפּעראַטיסטען!

איך האָב נישט געהאַלטען פֿאַר ניימיג זיך מיט די פֿ-צדיקים (פּועלי ציון) צו בעשעפֿטיגען און מיט דעם מושב דעם פּלאַטין צו פֿערנעמען, ווייל איך שמעל מיר זיי פֿאַר אז זיי זענען די פּלעוויס פֿון דער תּבואה, ווען די דרעש-מאַשין דריקט אויס די זאַנגען בלייבט די ריינע תּבואה, וועלכע ניצט דער מענשהייט לינען, און די פּלעוועס פֿליהען אַוועק מיט דעם ווינט. אזוי בין איך זיכער אז די געזאַמטע אַרבייטער מאַסע וועט מיט איין בלאָז אַוועק בלאָזען דאָס נאָנצע מושב פֿון זיך, ווען זיי זאָלען נאָך וויפֿעל פֿערשידענע זאַכען אַנווענדען זיי וועלען וויזען דאָס זיי לעבען, דאָס זיי זענען איין שטאַר-

זענען דאָ געווען אין אַמעריקאַ אין דער צייט פֿון דעם האַמסטער סטרייק - נישט אזוי אַנגענעהם און ערפֿרעהער ווי די נייעס פֿון אַלכסנדר בערקמאַן'ס בעפֿרייאַונג. דאָס איז דערפֿאַר, ווייל אַלכסנדר בערקמאַן איז געווען אזא ערעלער, יונגער און צאַרמער קרבן, דערפֿאַר ווייל זיין טהאַט איז געווען אזוי העלדיש, און ווייל זי איז געווען אַרויסגערופֿען פֿון דעם געפֿיהל פֿון ערביטערונג געגען אונטערעכטיגקייט, געגען רציחות, געגען אונשולדיגע אַרבייטער, געגען די ווילדע הפּרות פֿון קאַפיטאַל בעשיצט מיט דער מאַכט פֿון געוועזן און רע-ניערונג, און דער געפֿיהל האָט דאָן אויפֿגעקאַכט די הערצער פֿון אלע ווירקליך פֿאַרטגעשריטענע מענשען אין נאַנצען לאַנד.

דאָס איז געווען זומער מיט 18 יאָהר צוריק אין האַמסטער, אַ קליין אַרבייטס-שטעטעלע אין פענסילוואַניאַ, וואו עס געפֿינען זיך די וויכטינסטע פֿון אַנדערע קאַרנעניס ריעזיגע שטאַהל און אייזען פֿאַבריקען, האָט אויסגעבראַכען אַ געוואַלדיגער סטרייק, די אַרבייטער האָבען אַרויסגעצייגט אַ זעלפענעם מוטא און ענטשלאָסענהייט, די אַרבייטער פֿון נאַנצען לאַנד האָבען מיט זיי ברידערליך מיטגעפֿיהלט, דאָס נאַנצע לאַנד איז געווען פֿעראַינטערעסירט אין דער קליינער האַמסטער אזוי ווי עס וואָלט געווען אַ קליינע מאַנדזשוריען, דאָן איז קאַרנעניע געפֿאַלען אויף אַ פּלאַץ און האָט חרוב געמאַכט די היימען פֿון די סטרייקערס, די הייזער און וועלכע זיי האָבען געוואָהנט זענען געווען זיינע, האָט ער פֿון דאָרט אַרויסגעוואָרפֿען די אַרבייטער מיט זייערע פֿרויען און קינדער, דאָס איז נאָך געווען ווייניג, און ס. פּריק און קאַרנעניס אַנדערע משרתים האָבען געבראַכט אַ שיף מיט סטרייק-ברעכער, באַנדישען פּרוואַט-מענשען - און זיי האָבען די אַרבייטער געשלאָגען, געשאָסען און געשטאַכען. דאָס האָט אויך נישט געהאַלטען, דאָן האָט קאַרנעניע אַרויסגעפֿאַרעט אין האַמסטער מיליץ, און זיי זענען געקומען און האָבען אָנגעמאַכט אזוי פּועל צרות און דער שטילער אַרבייטער-שטעטעל, אז ערנערעס קען שוין אפילו אַ פֿאַלק קאָזאַקען נישט אָנשהן ווען מען שיקט זיי איינשמילען בונטאַווישציקעס, אַט דיעווער בלוטיגער קאַפיטאַל פֿון דער אַמעריקאַנער אַרבייטער-בעווע-גונג האָט דאָס אַרויסגעבראַכט אַלכסנדר בערקמאַן'ס טהאַט, בערקמאַן איז דאָן געווען אין ניו-יאָרק, אַ מיטגליעד פֿון דער אַנאַרכיסטישער גרופּע פּיאָנערען דער פֿרייהייט, ער איז דאָן געווען אַ יונגקער 20 יעהריגער בחוריל; שעהן, עדעל אינטעלליגענט, די האַמסטער רציחות האָבען אויס-געקאַכט זיין געפֿיהלפֿאַלע נשמה און בעוואַפֿענענדיג זיך מיט אַ פּיסטאָל און אַ סטילעט איז ער עקסטראַ אַוועק געפֿאַהרען קיין פּיסטבורג אום נוקס צו זיין זיך אָן ס. פּריק-די נשמה פֿון דער האַמסטער טיראַניי-פֿאַר די פֿער-נאַסענע אַרבייטער בלוט, ער האָט אָבגעוואַרט אַ צייט ווען זיי זענען געווען אַליין און ער האָט אויף איהם אויסגעשאָסען מיט זיין פּיסטאָל, די קול איז דורכגעפֿליגען דורך פּריק'ס נאַקען, פּריק האָט דאָן אָנגעהאַפט בערקמאַן'ען פֿאַר'ן אַרם, אַנשטאָט צו טראַכטען פֿון אַנטלויפֿען האָט דאָן בערקמאַן אַרויס-געחאַפט זיין סטילעט און איהם געשטאַכען.

די קאַפיטאַליסטישע גערעכטיגקייט האָט זיך דאָן זעהר דערפֿרעהט ווען זי האָט זיך געקענט אַרויפֿוואַרפֿען אויף אזא שוואַכען קרבן, אַן עלענדער יודישער עמינאַנט, נאָך אַן אַנאַרכיסט דערצו-וואָס פֿאַר אַ וויעדערשטאַנד קען דאָ זיין? אָבער אפילו מיט דעם ברעקעל וויעדערשטאַנד, וואָס איז פֿאַר איהם געווען מעגליך, האָט זיך בערקמאַן נישט געוואָלט בענוצען, עס איז געשטאַ-גען אין געריכט אָהן אַ אַדוואַקאַט.

פּריק איז נאָך ניד געוונד געוואָרען און בערקמאַן'ס פֿערברעכען, אפילו נאָכ'ן קאַפיטאַליסטישען חושן משפּט איז נאָך נישט געווען אזוי נרויס, אָבער די גערעכטיגקייט האָט זיך געקלונגט און אויסגעצויגען בערקמאַן'ס זינד אויף דריי מאָהל די לענג, זי האָט זי פֿערדרייפֿט אַכט, מען האָט בערקמאַן'ען גע'משפּט פֿאַר 3 בעוונדערע פֿערברעכענס - דריי אין איינעם (1) פֿאַר אַרייני-רייסען זיך צו פּריק'ן אין קאַנטאַר, (2) פֿאַר טראַגען פֿערברענגענע געוועהר, און (3) פֿאַר שייסען פּריק'ן, און מען האָט איהם געבראַכען אין אַ שטיינערנעם זאַקי אויף 20 יאָהר.

עס זענען געמאַכט געוואָרען פּועלע פֿערוזכען זייט דאָמאַלסט בערק-מאַנען צו בעפֿרייען, איבערהויפט איז אזא בעוועגונג געווען שטאַרק מיט 4 יאָהר צוריק, אָבער עס האָט זיך פֿון דעם נאָר נישט אייסגעלאָזען, יעצט איז בערקמאַן ענדליך פֿריי, און ער און זיינע אלטע גענאָסען וועלען באלד האָבען די געלענענהייט צו זעהן זיך נאָך אזא לאַנגער צושיידונג.

בערקמאַן איז אין אַמעריקאַ שוין איבער 20 יאָהר, ער איז אַליין אַ קאָווער, ער שטאַמט פֿון די נאַטאַנאָנס, די רייכסטע און געבילדעסטע יודישע פּאַמיליע פֿון יענער שטאַרט.

— עס טהוט מיר זעהר ווער, וואָס איך האב, נענען זיין ווילען, זיך געווענדט צו דעם צאָרס נאָדע!

אַקרועא האט ניט איבער געלאזען קיין ברעף. דער מוטער, אויף א צייכען, אז ער געדענקט אָן זי, האָט ער קיין אנדער זאך ניט געקענט לאָז- זען, ווייל ער האט נור געהאט די צוריסענע מלבושים אויף זיך, ער האָט איהר געשענקט אַניאויפֿגעשריבענע אויף א פּאפּיר... ליסטע פֿון זיינע ריכטער. די ידיעה וועגן אַקרועא'ס הינריכטיג איז ערשט אָבערס זיך פֿערנאָדער- געגאנגען איבער וואַרשא, ווייל מען האָט ניט געוואָלט גלויבען, מען זאָל ערפֿילען דעם פּסק אָהן דעם צאָרס תּשובה אויף דער מוטערס בקשה... עהרע דער אַנדענקען פֿון דעם רעוואָלוציאָנערען קרבן און אַ פֿלוך, אַ טיווענדעליגער פֿלוך זיינע מערדער.

די ארכייטער פֿון פּאַרטי-אַרטהור.

— דעם 28-טען יוני זענען אין דעם פּלאַטס-מיניסטעריום אַרומגע- קלערט געוואָרען די פֿאַדערונגען פֿון די ארכייטער, וואָס זענען געקומען צוריק פֿון פּאַרטי-אַרטהור. דערביי האָבען זיך אויך געפֿונען דער אַדוואָקאַט נ. פ. קאַראַבטשעווסקי און דער אינזשענער פֿאַן-שטיין. בשעת'ן איבערגע- בען פּאַרטי-אַרטהור האָבען די ארכייטער אַרויסגעגעבען דער יאַפּאַנישער רע- גירונג אַניאונטערשריפט, אַז זיי וועלען זיך ניט בעטייליגען אין דער מלחמה און ביז די מלחמה וועט זיך ענדיגען, וועלען זיי ניט ארכייטען אין די רעגירונג-אַנשטאַלען. זיי האָבען געגעבען דערדוף זייער עהרען וואָרט. אין די רעגירונג-אַנשטאַלען געהאט מען זיי טאַקע ניט צו אויף ארכייט. די ארכייטער האָבען זיך שוין אייניגע מאָל געווענדעט מיט בקשות אין דאָס מיניסטעריום, אין וועלכע זיי פֿערלאַנגען איינס פֿון די ביידע: אָדער מען זאָל זיי בעפֿרייען פֿון זייער עהרען-וואָרט, וואָס זיי האָבען געגעבען דער יאַפּאַנישער רעגירונג, און מען זאָל זיי צוגעהען אין די קאָיאָנע זאַוואָרען, אָדער מען זאָל זיי געבען שמיצע ביז די מלחמה וועט זיך ענדיגען. דאָס פּלאַטס-מיניסטעריום האָט אַכגעזאָגט די בקשות פֿון די ארכייטער.

נאַרדנא דעם 18-טען יולי.

(פֿון אַונזער קאַרעספּאַנדענט)

די נייעס פֿון לאָרו האבען געמאַכט אַ גוטען איינדרוק אויף די נאַרד- גער ארכייטער. און מיר בעקומענדיג די נאַכריכט, אַז די פּאַרטי האט בע- שטימט אַ פּראַטעסט דורך אַניאַלעמיינעס סמרייק, האָבען מיר בעשלאָסען צו מאַכען אַ סמרייק. מיר האָבען זיך באלד צוזאַמענגעקליבען און בעשלאָסען צו געהען פֿיהרען אַניאַטיאַציע פֿאַר דעם סמרייק. גלייכצייטיג האבען מיר איבערגעגעבן די פּוילישע פּראָקלאַמאַציע פֿון אַונזער פּאַרטי (פ. ס. ס. ס.) אויף יודיש און רוסיש. שבת האָבען מיר אָבגעהאַלטען 2 פֿערזאַמלונגען: פֿון אַראַנזירטער ארכייטער און אַ מאַסאָווע. אויף דער ערשטער זענען געווען פֿון 100—150, אויף דער צווייטער פֿון 500—600 מאַן. ונטאג איז גע- ווען אַ פֿערזאַמלונג פֿון קריסטען, אויף וועלכער עס זענען געווען ביז 250 מאַן. די פֿערזאַמלונגען, סיי די יודישע סיי די קריסטליכע האָבען געמאַכט אַ גוטע ווירקונג. מאַנטאג ביי דער נאַכט איז געווען אַ פֿערזאַמלונג פֿון די ציגעליגער און די מיהלען (דאָרט ארכייטען דירכאויס קריסטען); אויף דער פֿערזאַמלונג זענען געווען ביז 200 מאַן. צום אַלגעמיינעם סמרייק איז צו- געשטאַנען דער „בונד“ און אויך פֿיעל מיטגלידער פֿון די פּוילישע ציון. מאַנטאג האבען מיר אַרויסגעלאָזען קאַרטקעס, אין וועלכע מיר האבען גערופֿען אַלע ארכייטער צו וואַרפֿען דינסטאַג. דעם 4-טען יולי די ארכייט. דינסטאַג זענען געשטאַנען אַלע ארכייטער פֿון נאַרדנא. עס איז שמעהען געבליבען זאָנאר די רעגירונגס-דרוקער.

אַנפֿאַנגס האָט מען בעשלאָסען צו סמרייקען נור דינסטאַג. נור דער „בונד“ האט פּראָפּאָגירט צו פֿייערן אויך מיטוואָך און סיר האבען בעשלאָסען צו סמרייקען אויך דעם צווייטען טאָג. דער פּראַטעסט איז געווען אַ רוהיגער ווייל דינסטאַג זענען געקומען צופֿאַהרען נאָך 100 קאָואַקען, נאָר אינטער- סאַנט איז דאָס, וואָס עס האט זיך געטהון פֿאַר'ן סמרייק. די נאַנצע געזעל- שאַפט האט זיך גענייט, וואו מען איז געשטאַנען און געגאַנגען האט מען נור גערעדט דערפֿון; אַלע האָבען זיך בעזאָרגט מיט ברויט. מיט וואַסער, אַנדערע זענען אַרויסגעפֿאַהרען פֿון שטאָרט. בכלל האט מען געפֿיהלט אַז די ארכייטער קלאַסע איז אַ מאַכט, וואָס קען אָבשטעלען דעם לעבען. מיט- וואָך האָבען מיר פֿערשפּרייט פּראָקלאַמאַציעס, אין וועלכע מיר שיקען אַלע- מען צו דער ארכייט.

מען האָט אַרעסטירט 2 יודען און איין קריסט. מען האָט זיי נאָך ניט אַרויסגעלאָזען.

ער איז געווען רוהיג. ערנסט, ער האָט געהערשט פֿאַלקאָס איבער זיך, ער האָט אימפּאַנירט זאָנאר די הענקער. ער איז אַרויס פּאַמעלאַך, פֿאַר איהם זיינען געגאַנגען זשאַנדאַרמען. הינטער איהם איז געגאַנגען אַניאַבטהיילונג זעלנער. זעקס אַ זיינער האָט זיך דער פּאַכאָד פֿערהאַלטען אויף אַ פּלאַטין, וועלכער ליגענט אין דער זייט פֿון ביעליאָן. אויף דעם עקוועציאָנס-פּלאַץ האָט שוין געוואַרט אונטער דער תּליה אַ קאַפּעליאַן פֿון די אַרעסטאַנטען, אַ קאַפּוילישער גלח, אַ גרופּע בעאַמטע, דעלעגאַטען פֿון דער זשאַנדאַר- מעריע און — אַ רוסישער פּאַס.

נאָך אַ קורצען געשפּרעך אונטער פֿיער אויגען מיט'ן גלח, ווייל אַקרועא האָט זיך ניט מחודא געווען, האָט איהם דער קאַפּעליאַן איבערגעצעלט'ס. ווען ער איז געגאַנגען אויף די טרעפּ פֿון דער תּליה. אין דעם זעלבען מאָמענט איז צוגעמראַטען צו דער ארכייט מיט צוויי העלפּער אַ תּלין מיט אַ מאַסקע אויפֿן געזיכט (מען זאָל איהם שפעטער ניט דערקענען).

דאָס געווען פֿאַדערט. דער פּערשטער זאָל אָנטהון אונטער דער תּליה אַ לאַנגע, ווייסע העמד. אַקרועא האָט עס ניט געוואָלט טהון. מען האָט איהם די העמד אַרויפֿגעוואָרפֿען אויפֿן האַל.

עס איז געוואָרען אַ טויטליכע שטילקייט. מען האָט געהערט ווי די ברעטער האָבען געקריפעט אונטער די שווערע טריט פֿון די תּלינס.

נראַד האָבען די שטראַהלען פֿון דער וון בעגאַסען מיט אַ טייך ליכטיגקייט די טויטע סצענע און דער ווינד האָט דעם שוין פֿערשפּייט ווייט. אויף וואַרשא... אין אַ מאָמענט האָט מען נור געהערט דאָס שווייערנאַמען פֿון די פֿויגעלעך מיט אַמאָל האָט עס איבערגעריסען אַ מעכטיגער אויסגעשריי פֿון דעם קרבן אונטער דער תּליה:

„עס לעבע דער סאַציאַליזמוס! — נידער מיט דעם צאַראַמי!“

דאָס זענען געווען די לעצטע ווערטער פֿון דעם בעשטימטען צום טויט 19-ען יעהריגען סטעפֿאַן אַקרועא.

און זיי האָבען געקענט זיין ניט די לעצטע, ווייל... ווייל האָטש די פּויקען האָבען גענומען רושען, האָטש די קאַפּא איז געבליבען הענגען אויפֿן שנור — אין דעם מאָמענט אָבער, ווען די דעלפֿער פֿון תּלין האָבען אַציה געטהון דעם קרבן פֿאַר די פֿיס — האט זיך דער שנור איבערגעריסען. זיי קענען אפילו ניט הענגען... אזוי לאיבד איז געגאַנגען די רעגיר- רונג זאָנאר און דעם איין און איינציגען פּאַך, אין וועלכען זי האָט זיך אזוי אויסגעצייכענט. געשווינד האָט מען פּאַריכט דעם „פֿעהלער“...

דעם מאָהל איז שוין געלונגען... וואָס בילאָ בלאַנפֿאַלומשאַנאַ (אַלעס איז געווען כּשרה)

די געוואַלד האָט געפֿייערט אַ מאָמענטאַלען זעג איבער די אידעא, וועלכע ווערענדיג בעפּרייט דורך די תּליה פֿון דער קעופּערליכער געפּענג- שאַפט פֿון 19-יעהריגען אַנהענגער, וועט זי נאָך פֿרייער דורכרינגען די לופּט אין וועט רייף ווערען אין די מאַסען.

אַקרועא האָט זיך ניט געשראָקען פֿאַר'ן טויט און האט אין איהם ניט געגלויבט. מערקווירדיג זענען זיינע ווערטער, ווען מען האָט איהם אַ שווער פֿערוואַנדעטען איבערהערט. ער האָט זיך דאַן אַבגערופֿען:

„מיין נאָמען, פּאַמיליע, שטאַמונג, פּאַך האָבען נאָר ניט צוטהון מיט מיין טהאַט. איך האב איהם געטהון אין פּאַלער איבערציינונג און שטאַרקען גלויבען אין דעם זעג פֿון אַונזער זאָך. ניט קאַטאַרנע און ניט דער טויט וועלען מיך ניט אָבשרעקען.“

ביי דער הינריכטיג איז ניט געווען קיינער פֿון די נאָהנטע. מען האט ניט מודיע געווען ניט דעם אַרוואָקאַט-פֿערטהייריגער, וועמען ער האָט זיך געוואונ- שען צו זעהען ביי דער הינריכטיג, אויף וואָס דאָס געזעצן ערלויבט. מען האט ניט מודיע געווען די עלטערן, ניט ספעציעל דער מוטער, וועלכע האט זיך טעלעגראפֿיש געווענדעט צו דעם צאָרס נאָדע; 48 שטונדען האט זי אזוי געווארט אין יסורים און אונרוה...
ערשט רייזען שעה נאָך דער הינריכטיג, אַרום 7 אַוהר אָבער, האט איהר איינער פֿון דער פּאַרטי פּרוּוואַט געוואָלט מודיע זיין. די ווערטער זע- נען איהם שמעהען געבליבען אין האַל. זי האָט גערעדט וועגען זון אזוי ווי ווע- גען אַ לעבעדיגען, זי האָט נאָך אַלץ ערוואַרטעט אַניעמפֿער אויף דעם טעלעגראַם. מען האָט איהר דערצעהלט אַס ענדע. די איינפֿאַכע פֿרוי, האָט אזוי ווי פֿאַר- געפֿיהלט, געמראַגען זיך שוואַרץ, האָט איינסגעהאַלטען דעם קלאַס מיט מוטה. נאר צוויי גרויסע טהערערען וועלכע האבען זיך אַראָנגעקייקעלט איבער די באַקען, האבען געצייגט ווי גרויס איז דער ווישאַג פֿון גייסט...
— מען וועט אפילו ניט אַרויסגעבען דעם קערפּער... מיט די ווערטער איז זי אַוויילע שטיל געוואָרען, נאַכער האט זי צוגעגעבען: